

להטוט רצונו למחשכה מקודשה, וכשעולה עשן מאותם חלבים ואמורים ומאותם אברים, לאוימה מחשכה רעה עולה בראשונה, ואת כלם נוטלה לה, ונזונית מהם.

ואחר כך עולה העשן אחר התקך, וכלו אותם עלינוים, מהם בעלי דין, מתחנכים ונוכנים לפני ולפנים, עד שמחנכים זה לתוך זה וזה לתוך זה, עד שבלם עולמים להפלל הכל זה עם זה, ולהשלים זה עם זה, וגירף נקשר בגוף.

או מעטר אותם אדם את רצונו ברצינה של אותו מחשכה טהורה. ואו הפניהם מצד הימין, והלוים מצד השמאלי, מקשרים איברים באיברים, עד שמחנעה המחשכה הטהורה הזו בין ימין לשמאלי, ומתחברים זה עם זה ונקשרים זה לזה, ונקיים לאחד. ואו נקרא ניחות, נתת ורצון,

להתחבר ולהנגנס זה עם זה. ובשבב נקשרים זה עם זה, העולם הבא מוציא את כל האור, שייארו כלם יחר. וכל המשמה נמצאת, וכל הפנים מairות, הכל בברשותם. ונפרד אנשים מתוך מחשכה רעה, ונפרק במחשכה טהורה, עד שנפרק הכל בתוך המחשכה הנסתירה העליונה של הכל, ונקייה הכל אחד.

ומה שנשאר מן קרבן, ציריך להשרף ולהתאכל בלילה, שלא יהנה ממנה אדם. מה הטעם שהעולה הזו, קרבנו של העולות, אין רשות לאדם בעולם להנות ממנה? משום שאותו קרבן אין נקרב אלא מתוך שנמשך במחשכה רעה, הצד של התמאה. וושילא יתפשט ולא יסתה הצד הזה, הכל חוזר לתוך האש להתאכל, ולא יהיה מאותו קרבן אדם בעולם.

רעה סלקא בקדמיתא, וכליה נטילת לה, ומתזנא מייניהו.

ולבדת סליק תננא אחרא דקיק. וכל אינון עילאיין, מייניהו מאיריהן דידינן, מתכנסי ועיילו לגו לגו, עד דאתכנש דא לגו דא, ודי לא לגו דא, עד דאסטליקו פולחו לאחכלה כלא דא עם דא, ולאשטלמא דא עם דא, וגופא אתקשר בגופה.

בדין איutr ההוא בר נש רעוותיה, ברעוותיה דהיא מחשכה טהורה. וכדין בהנא מסטרא דימנא, וליונאי מסטרא דשמאלא, מקשררי שייפין בשיפין, עד דאסטליקא האי מחשכה טהורה בין ימין לשמאלא, ואתחברו דא עם דא, ואתחברו דא עם דא. וכדין אקרי ניחוח, ניחא ורעוותא, ובתו חד. וכדין אהרי ניחוח, נתת ורצון, לאתחברא ולאעלא דא בדא.

ובד כלא אתקשרו דא בדא, עלמא דאתמי אפיק כל נהирו, לאתנחרא כוילחו בחרדא. וכל חידוי אשתקח, וכל אנפין נהירין, וכלא איהו בבסימו. ואתפרש בר נש מגו מחשכה רעה, ואתדקק במחשכה טהורה, עד דאתדקק כלא בגין מחשכה סתימה עילאה דכלה, והויכי כלא בגין חד.

ומאי דאשתקאר מן קרבנה, בעיא לאתוקדא ולאתאכלא בליליא, דלא יתהי מייניה בר נש. Mai טעמא דהאי עולה, קרבן דעלוזן, לית רשו לבר נש בעילמא לאתנאה מייניה. בגין דההוא קרבנה לא אתקריב, אלא מגו דאתmeshca במחשכה רעה, סטרא דמסאבא. ודלא יתפשט ולא יסטי hei סטרא, כלא אתהדר לגו אשה לאתאכלא, ולא יתהי מה הוא קרבנה בר נש בעילמא.